

Bonte strandlopers werden maar weinig gezien. Deze soort trekt bij voorkeur in de tweede helft van maart. De uur maxima in maart bleven echter beneden de 60 ex. Dit geldt ook voor de uur totalen van deze soort in de tweede helft van mei. De trek van de Drieteenstrandloper vertoont twee opvallende pieken: de eerste helft van april: op 5 april uur totalen van 39 en 89 ex.; 7 april 72 ex. en de tweede helft van mei: uur maximum op 19 mei 84 ex. In de tussenliggende weken wordt deze soort nauwelijks gezien. Tussen 27 april en 14 mei zelfs niet éénmaal. In mei zijn de Drieteentjes vaak moeilijk te herkennen omdat veel exemplaren dan al in zomerkleed zijn.

Kluten worden doorgaans het meest in maart gezien. Nu werden de meeste exemplaren in mei geteld. Waarschijnlijk gaat het hier om vogels waarvan het broedsel mislukt is en die vast rijke voedselgebieden gaan opzoeken.

STOOTVOGELS

Bruine Kiekendief: 31 maart - 16 mei - 21 mei en 28 mei
Torenvalk : 15 mei en 26 mei
Boomvalk : 3 mei en 10 juni
Smelleken : 16 april en 8 mei

J.van Dijk
L.Hellenberghof 32
Noordwijk aan Zee

BOEKBESPREKING.

In NATURA van april/mei 1977, het maandblad van de Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging besprak Drs. J.T.Wildschut het boek EGEL TE GAST van E.Betajovski. Uitg. Thieme te Zutphen. Vertaling Thijs Vriends.

De redactie is van mening deze boekbespreking niet te moeten onthouden en laten Drs.Wildschut graag aan het woord:

Hij schrijft als volgt:

Dit boekje, Egel te Gast, is met een woord te karakteriseren: SCHANDALIG. Dat de heer Vriends zich voor zoiets leent is mij onbegrijpelijk. En dat Thieme, die over het algemeen toch wel goede natuurboeken en -boekjes uitgeeft, dit boekje laat verschijnen valt me ook tegen. Waar het om gaat: De egel is een beschermde diersoort. In dit boekje wordt iedereen opgeroepen om in de herfst egels te gaan vangen en ze dan als huisdier te gaan houden. Dit, volgens Vriend, om de (door het verkeer en door bespuitingen met insecticiden) ernstig bedreigde egel te helpen. Uit enkele citaten blijkt wel de manier van "helpen". In het hoofdstuk "Hoe kunt U een egel vinden," lees ik: "Vele dierenliefhebbers willen graag hun eigen egel zelf vinden (....) Maar misschien heeft u een hond? Hij kan dan het zoeken van u overnemen. Een politiehond heeft in de laatste naherfst - ik schrijf 1975 - reeds verschillende kleine egeltjes gevonden". In het hoofdstuk "Hoe maak ik een egel schoon" over het bestrijden van teken: "Als de teken zich niet op de kop bevinden kan men een goede spray voor het verdelen van ongedierte gebruiken, maar men moet er wel op letten dat de teken direct door de spraystraal worden getroffen."

Drs. Wildschut haalt nog een paar citaten aan en zegt zelf: Ik zou zo nog wel een poosje door kunnen gaan met citaten, waaruit blijkt dat het meer gaat om de bevrediging van de verzorger dan om de egel. Wil iemand een egel echt helpen, dan kan hij zich beter inzetten door bv. acties tegen het aanleggen van nieuwe wegen, of kan men beter protesten laten horen tegen het (overmatig) gebruik van insecticiden, waar die "goede spray" per slot van rekening ook bij hoort. Het present-exemplaar van dit boekje heb ik teruggestuurd naar de uitgever, omdat ik me ervoor zou schamen dit boekje in mijn boekenkast te hebben staan. Tot slot wit ik er nog op wijzen dat zowel het vangen als het houden van egels strafbaar is. Tot zover Drs.Wildschut.

De Redactie meent dat het gesol met dieren onder mom wat aan natuurbescherming te doen hoogst verwerpelijk is. Laten we zorgen dat EGEL TE GAST komt waar het thuis hoort n.l. op de vuilnisbelt.